ताम् अपृच्छच् च, कल्याणि का त्वं, किं संभ्रमश् च ते,
तच् छ्रुत्वा सा अपि सुमुखी तम् एवं प्रत्यभाषत । 176
अस्ति दक्षिणदिङ्नाथो नृपतिश् चण्डविक्रमः,
तस्य अहं विन्दुरेखाख्या सुता सुभगकन्यका । 177
इह अकस्माच् च पापो मां दैत्यो ज्वलितलोचनः
अपहृत्य छलेन अस्य पितुर् अनीतवान् गृहात् । 178
स च आमिषार्थी वाराहं रूपं कृत्वा बहिर्गतः
विद्धो ऽस्य एव क्षुधार्तः सन् शक्त्या वीरेण केनचित् । 179
विद्धमात्रः प्रविश्य इह पञ्चताम् आगतश् च सः,
तद्दूषितकौमारा पलाय्य अहं च निर्गता । 180
तच् छ्रुत्वा शक्तिदेवस् ताम् ऊचे, कस् तर्हि संभ्रमः,
मया एव स वराहो हि हतः शक्त्या नृपात्मजे । 181
ततः सा अप्य् अवदत्, तर्हि ब्रूहि मे को भवान् इति,
विप्रो ऽहं शक्तिदेवाख्य इति प्रत्यब्रवीच् च सः । 182
तर्हि त्वम् एव मे भर्ता इत्य् उदितः स तया ततः,
तथा इत्य् आदाय तां वीरो विलद्वारेण निर्ययौ । 183
गृहं गत्वा च भार्यायै विन्दुमत्यै निवेद्य तत्
तच्छ्रद्धितः कुमारीं तां विन्दुरेखाम् उद्वूढवान् । 184
ततस् तस्य द्विभार्यस्य शक्तिदेवस्य तिष्ठतः
तत्र एका विन्दुरेखा सा भार्या गर्भम् अधारयत् । 185

Digitized by Google